Fragmentarium

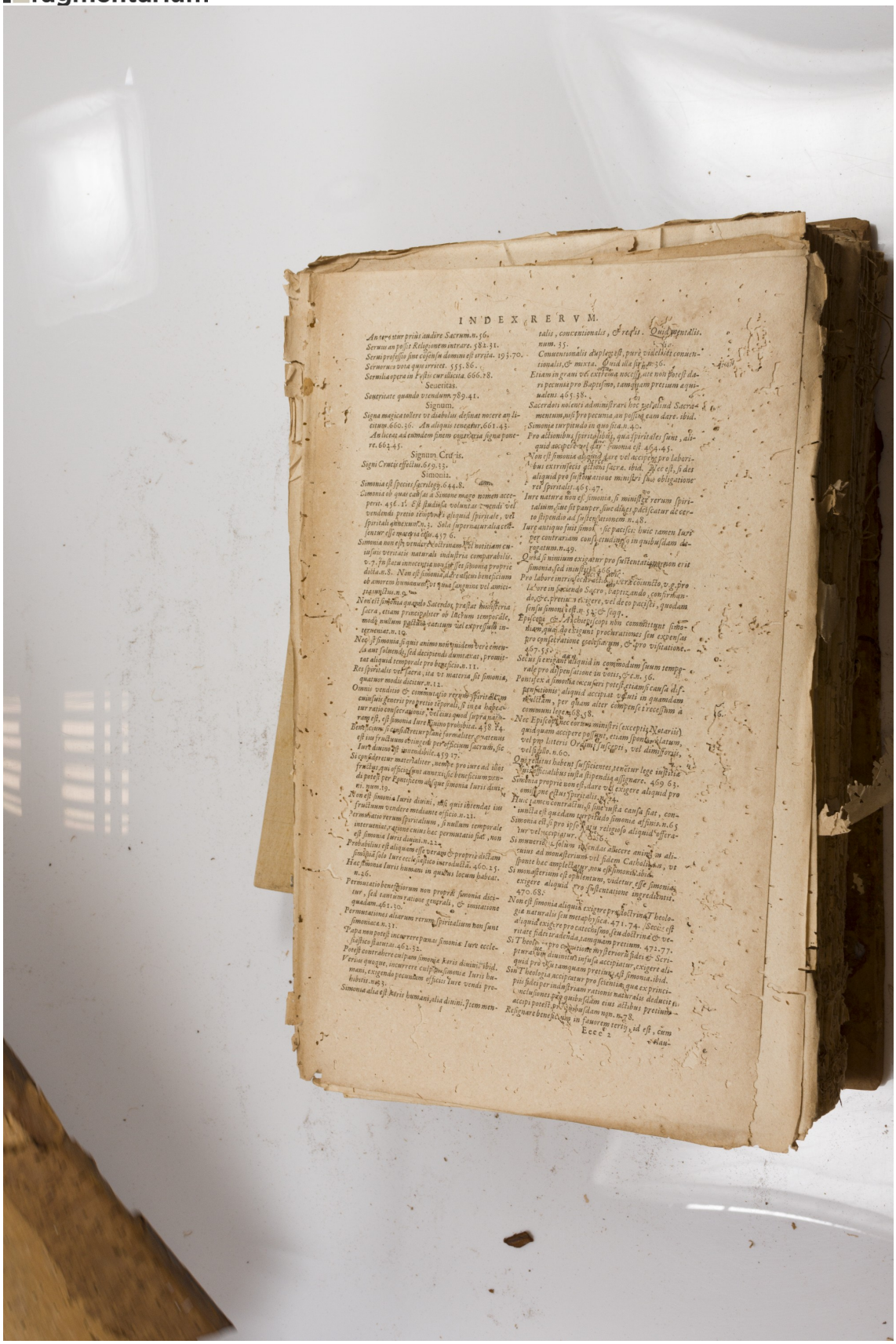

INDEX RERVM.

Antequam quis ad ordines admittatur, an examinandus. n. 36.
Servus an possit Religionem intrare. 582. 31.
Servi professio sine consensu domini est irrita. 193. 70.
Sermonis votiva quæ irritet. 551. 86.
Sermilia opera in Festis cur illicita. 666. 78.

Severitas.

Severitate quando utendum. 789. 41.

Signum.

Signa magica tollere vt diabolus desinat nocere an liceat. 660. 36. An aliquis teneatur. 661. 43.
An liceat ad eundem finem contraria signa ponere. 663. 45.

Signum Crucis.

Signi Crucis effectus. 669. 33.

Simonia.

Simonia est species sacrilegij. 644. 8.
Simonia ob quas causas a Simone mago nomen acceperit. 456. 1. Est studiosa voluntas emendi vel vendendi pretio temporali aliquid spirituale, vel spirituali annexum. n. 3. Sola supernaturalia censentur esse materia eius. 457. 6.
Simonia non est virtutis Doctrinam vel notitiam cuiusuis veritatis naturalis industria comparabilis. n. 7. sed sacra annexitas non sic res simonia propriè dicta. n. 8. Non est simonia dare cuiquam beneficium ob amorem humanum, vel quia sanguine vel amicitia iunctus. n. 9.
Non est simonia quando Sacerdos præstat huiusmodi sacra, etiam principaliter ob lucrum temporale, modo nullum pactum tacitum vel expressum intercesserit. n. 19.
Nec si simonia, si quis animo non quidem vere emendandi sed desipiendi dum taxat, promittat aliquid temporale pro beneficio. n. 11.
Res spiritalis vel sacra, ita vt materia sit simonia, quatuor modis dicitur. n. 12.
Omnis venditio & commutatio rerum spiritualium eiusmodi generis pro pretio temporali, si inter habentur ratio consecrationis, vel eius quod supra naturam est, est simonia Iure Diuino prohibita. 458. 24.
Item Decem, si consideretur plane formaliter, quatenus est ius fructuum obtinendi pro officium sacrum, sic Iure diuino est amendabile. 459. 17.
Si consideretur materialiter, nempe pro iure ad illos fructus, qui officio sunt annexi, sic beneficium vendi potest per Pontificem aliquæ simonia Iuris diuini. n. 19.
Non est simonia Iuris diuini, si quis intendat ius fructuum vendere mediante officio. n. 21.
Permutatio rerum spiritualium, si nullum temporale interueniat, cuiusmodi sunt hæc permutatio facta, non est simonia Iuris diuini. n. 22.
Probabilius est aliquam dari veram & propriè dictam simoniam solo Iure ecclesiastico introductam. 460. 25. n. 26.
Permutatio beneficiorum non propriè simonia dicitur, sed tantum similitudine quadam. 461. 30.
Permutationes aliarum rerum spiritualium non sunt simoniacæ. n. 31.
Papa non potest incurrere panas simoniæ Iure ecclesiastico statutas. 462. 32.
Potest contrahere culpam simoniæ Iuris diuini. ibid.
Potest quoque incurrere culpam simoniæ Iuris humani, exigendo pecuniam ob effectus Iure vendi prohibitos. n. 33.
Simonia alia est Iuris humani, alia diuini. Item mentalis, conventionalis, & realis. Quid mentalis. num. 35.
Conventionalis duplex est, pura videlicet conventionalis, & mixta. Quid illa sit. n. 36.
Etiam in grani vel extrema necessitate non potest dari pecunia pro Baptismo, tamquam pretium æquipollens. 465. 38.
Sacerdoti volenti administrari hoc vel aliud Sacramentum, nisi pro pecunia an possint eam dare. ibid.
Simoniæ turpitudo in quo sita. n. 40.
Pro actionibus spiritualibus, quæ spiritales sunt, aliquid accipere vel dare simonia est. 464. 45.
Non est simonia aliquid dare vel accipere pro laboribus extrinsecis actionis sacræ. ibid. Nec est, si detur aliquid pro sustentatione ministri sui obligatione rei spiritalis. 465. 47.
Iure naturæ non est simonia, si ministri rerum spiritualium, siue sit pauper, siue dites, petat vel accipiat de certo stipendio ad sustentationem. n. 48.
Iure antiquo fuit simonia, si pactus sit huic ramen Iure per contrariam consuetudinem in quibusdam derogatum. n. 49.
Quod si minimum exigatur pro sustentatione, non erit simonia, sed iniustitia. 466.
Pro laboribus intrinsecis actionis sacræ coniunctis, v. g. pro labore in sacendo Sacro, baptizando, confirmando, &c. pretium exigere, vel de eo pacisci, quodam sensu simoniacum est. n. 52. & seqq.
Episcopi & Archiepiscopi non committunt simoniam, qui de exigunt procurationes seu expensas pro consecratione ecclesiarum, & pro visitatione. 467. 53.
Secus si exigant aliquid in commodum suum temporale pro dispensatione in votis, &c. n. 56.
Potest ex a simonia excusari protestatio causa dispensationis, aliquid accipiat, quia in quandam beneficium, per quam alter compensat recessum a communi lege. n. 58.
Nec Episcopi, nec eorum ministri (exceptis Notariis) quidquam accipere possunt, etiam spontaneum, vel pro litteris Orationis susceptis, vel dimissoriis. n. 60.
Qui tenentur habens sufficientes, teneatur lege iustitiæ Ecclesiasticus iusta stipendia assignare. 469. 63.
Simonia propriè non est, dare vel exigere aliquid pro omissione actus spiritualis. n. 64.
Ritus tamen contrarius, si sine iusta causa fiat, consuetudo est quædam imperfecta simoniæ affinis. n. 65.
Simonia est, si pro visitatione religioso aliquid offeratur vel accipiatur. 470.
Si muneris, solum videndas alicuius ædes in alicuius ad monasterium vel fidem Caballinas, vt fonte hac ampliatur, non est simoniabilis.
Si monasterium est opulentum, videtur esse simonia exigere aliquid pro sustentatione ingredientis. 470. 68.
Non est simonia aliquis exigere pro doctrina Theologiæ naturalis seu metaphysica. 471. 74. Decet est ritare fidei tradenda, tamquam pretium. n. 76.
Si Theologia pro cognitione mysteriorum fidei & Scripturarum diuinitus infusa accipiatur, exigere aliquid pro eius tamquam pretium, est simonia. ibid.
Sin Theologia accipiatur pro scientia, qua ex principiis fidei per inductionem rationis naturalis deducit conclusiones, quæ quibusdam sunt aliis pretiosæ, accipi potest, non tamen tam. n. 78.
Resignare beneficium in favorem tertij, id est, cum alia-

License: cc-by – São Leopoldo, UNISINOS Memorial Jesuíta, 340723, Index Page – Liturgical Manuscript (https://fragmentarium.ms/view/page/F-irt6/741/11299)